

ארת החקלאות. בעלי הפרדסים ארכ' ג' שעשו נזקן
מטעיהם מוחים טווים מאד. בונים בתיהם ארווה חד
שום לתפוחי זגב, משתמשים בשיטות משכליות
של מראנסטורם תפוחי הזגב ואריזתם, ביצע ע"ז ביתר
הרשות "עטום" הנסאן הראשן של תעשיית חוץת

הנשען באלטן דבון מושגתו וזה, עט זה עתודה או
אפיקו בארץ
עד בא
אגם היה
לא". נ. אני ד
את שיעור התשלומים מיד אלא לאחר שידענו, כי

פחota מד' 600
ניט רובי ד

פרעונו בקרו
הקרובים מפ
ריה לכל הימ
וימצא הסכו
ארת עוד כ
הדל. הרו ש
אפשרים אלה ישנמ. ביונים נבדלים זה מזה ונמ
מתננדים זה. זה באו לידי בטוי לבני קביעה מרכז
הלובר בתפקיד הפלנרים, לנבי הדרך שיש לפתח בה
את האקלוט העומדות בפניו, נבנבי הטכיסים שיש
לאהו בו לשם השנה הפטרו. חילוקי דעתו אלה יש
מקם המסתויים במסגרות המפלנרטות המולעתו.
בתוך הסעה ווש. החוצים יומשטיים אותן. אבן,
עוד יש לסעה שחוגת להתגבר על עברי המלהקת
הטמנות בתחום ולחגיגת הלחמות מיסכנות או מוכ-
תצעא לתשלו
המחלצו
צלה על סבו
מנין היה בא
לנס פ. י. יש
לשם בספי ה
דעתו. אך לעת עתה הבה הדראה.
וית שஹולס
מלכתה הילה העלתה הסעה לפניה לא רק את
השאלות העומדות לכל הדעתה להכרעה בפונרט
בתו מוסד עליון לארגון התגעה. היא התיצה בנים
אל פנים מגל המצב הקיבע את נפש המפעל הציוני
במצוקתו הנוכחית, בין אם יש לצפות מעת הקונגרס
זה למוואן ממנה ובין אם אין זו אלא תוחלת שוא.
הבאן קודר עטף את החברים למשמע הייעשת שמסדר
שפקין צחק על מצוב ענינו הכספים של הסוכנות. אף
הצעתו נתקיים בברלין ישיבות משותפות מוקדמות
ויתנו אפשרות
בזה — לשם
להפץ מוצא
סיבוי רוח
הנוכחי, אמר
אין כל אפשר
סדרם זו המר
סיבום למצוב ונעשה נסיוון נמרץ לראות את העובדות
בכל אכזריותן. את תקציב תרצ"ב בנו שם על יסוד
שרויות — כ
הכנסות בעין של תרצ"א, שהן בס"ב כ- 230,000
לא", מזה רק 80,000 לא"י אמריקה (אף סכום זה
טרם נכנס במזומנים במלאן). אולם גם מהתקציב חזום
של פחות מרביע מיליון פונט יש להפריש סכום הנזון
איווע תפהה לה
הרי את הסכ
להשלום מתכו של חבות שוטפים. הרי שלמעשה
נשדר התקציב המשמי לכל ענפי הפעולה בסכום של תפקיד הקונגר
הרי שוב יש לנכונות מזה כספים שככל הוצאו על חקלאות, חרדת. ב. בזנ
תרצ"ב, ולמעשה נשארים לאיזו עזלה שהיא בחתיש. אותה להתאכ
בזון החקלאות — אם לבינוס אונ להתחלה חדשה — גות בקונגרס:

מכתבם מבואר

ר. ג. 31. ט. 9.

באו, 30 ביוני

ד. בסיעת הפעלים

אתמול נחוגנה רשਮית "סיעת הפעלים", המכ
כילה את כל ציריו מפלגת פועל א"י, פועלן ציון,
ההתאחדות והשומר הצער, בין שנבחרו בראשיות
בלילית של א"י העוברת בין ברישיות מפלגות.
השם "אנפ העבודה", שהיה מציין את הצמדות הסיד
עות ומפלנרטות בפונרטים הקודמים, נעשה ע"ז כך
לנחלת העבר במלון הציוני. אכן בתוך הסעה המאר
תודה לא טאטשין לנמרי היפוי המפלנרטים וגם איז
אפשר שיטטשין, כל עוד נמשך הקיום המפלנרטו
הנפער. הנגנת הסעה הזרבבה מעשרה — שלשה
שלשה שלושת הנפער הנדולים ואחד מהשה"צ.
לשאות הקונגרס נתמנו 3 — שבוגר לפי הנפער המה-
יום את הסעה: פלן מטעם מפא",י, וילברטינן
מההתאחדות, ריקט מפועל ציון. אין ספק, שנם בהר-
מבת הוועדות ישים לב למתן ביתא כוח לכל ארונות.
אבל הסעה סיימת כנגוף של המטיל את מרות על
סור הוועדות לקונגרס במרקם שיראו צורך מיוחד בכך.
אם עבור הקונגרס מכלי שתהא נחיצות להזקק לזכות
וז למעשה, נם טבלי שתראה איז אחת מפלנרט הארץ
הגולה צורך להתכנס לישיבה מיוחדת — והיה זה
אזור חסב בהרך התרבותות התגעה.

ישיבות הסעה נתסיימ ארכ' ג' ויהם. מלבד העיר
רימ' נוכחו כתן אורחים. רבים מקרב הא"י ויום שנד'
דטנו לאגננס ומחברי תנעות הנושר בחג". רוב
הנוצאים מדברים עברית, אם כי ישם ציריים אחד
דימ', אמריקה ומאנגליה, השומעים עברית בkowski.
לשיטה זה מכרעה לזכות העברית נוכחות של אברהם
סביב.

פסטר הארי הסעה עומד ברגע על שבעים-
חמשה. אבד לה המנדט מדרום אמריקה (ח' יורייט)
גם צירתו של הח' הסטורי מונינג נסלה יחד עם
המנדרט של כל ציר קנדת, מחתת אי תשלום דמי
השלומים. לפי המודד שנקבע לרומניה לא נבהיר מארץ
אף ציר אחד לפועלים. שבעים וחמשה ציר המוא-
דים בסעה אחת תחת הנהגה מרוכות אלו כוח אשר
אין שני לו בקונגרס הזה. תמיד הייתה יד הפעלים
על העלינה באיכות — בראייה הבירה של קדרה,
בבוחן הפניטי באמצעות הציונית, באינטנסיביות של
ראזן ההגשה. הפעם ידם על העלינה גם בכםות:

בשלהי המוסמך כוחו הושמר. מילויו נקבע בביז'א' עמהותנו וולמנית מאורעות לעתיד, הצעתי להכפיל במשך מספר שנים את התישבותנו. אני מאמין גם ביום, בו רחנן בא"י, ע' הזמן! (תריגו)

בהתהישׁן **אֲפִילוּ בָּאֶרְצֹת הַמּוֹרָה.**
מַהְרָ אֶת **עַד כָּאן דִּיבְרָתִי עַל הַקְשִׁים לְרִגְלֵי מַצְבָּנוֹ הַכְּסָפִי.**
אַכְבָּעָנוּ **אָגָלָם הַיָּה לְנוּ נִמְמָה קְשִׁים לְרִגְלֵי הַוּדָות אֲשֶׁר נִשְׁלַחְנוּ**
נָנוּ, כִּי **לְאַיִלְךָ בָּאֶן בְּרָאֵשׁ וְרָאֵשׁוֹנָה עַל**

מרותק אליה, לנסוך בו חרדה לנורל המפעיל המתמודד טט ולבנים את כל המרצ' ותשומת הלב להפעלת התהנעה לשם ממשי הצללה תכניות. אם לא הפעלים — איש בלאדיהם לא יעליה את הדאגה חזאת עלי רבון, "באולם מהאו כפ' בהתלהבות בשחמייך" ביש' יהודי-שווינצ'ריה הזכיר את השם המפורש פְּרִיזַּעַן יידישען" — אמר הצעפלר — "אבל שעריו הארץ בונראיך זיין ההברחות ומחיאות הceptive לא יכניסו מחר לארץ אף יהודיו אחד. אם לא עמוד בפרץ — יהיה הקונגרס הזה קונגרס של פשיטת גל לתגנעה הציונית".

ויש חברים הסכרים אחרים. מהם בין גדרון, שניים מאמינים, כי יעליה הדבר להסיה את דעת הקונגרס מהענין שהוא שפצע בו — נורל ההנהגה. מהם בשפרינצ' וטבסקי, האורחים את שאלת ההנהגה כעיר מדת במרכזה הקונגרס. מחלוקת התגנעה הציונית לא כאן תזרפָא. וזה עניין להתאמצות ממושחת. תנאי לך — הבהנאה ציונית נאמנה, המושרת לפועל יוצרת. ואת מערך להבטחה קודם כל, נוכח הסכנה פן יפול רסן ההנהגה הציאנית בידי בריות הרבייזונייסטים; משלשת הטענים — המפרושים בשם' והמתחששים אשר בקרבת האמורין. ובין הצוונים הכלליים. גם קפלנסקי, האומר לאפשר את שאלת הקואלייציה בדרך אחרת מזו שרצו בכיה שפרינצ'ק, עומד על הצורך להפריט ולקבוע עדמה קשאלה ההנהגה, באשר ממנה תוכאות לכל יתר הפתורונות.

בצנלסון והרצפלר אין חולקים, כמובן, על החשיבות המכנית של עניין הקולאלאיציה. אך לדידם זהה שאלת שן מקדם יטאותה. שאלת זו מוכחה היה להפתר בסוף הקונגרס. אם יש לקבוע עדמה למפריע או מוטב להמתין ולראות כיצד ישמשו הרבירים — והוא שאלת טכניות. דבר אחד ברור; כי הקונגרס בלו' הפעילים מוכן לעסוק מפקاشיתו יעד סופו אך ורק בסך ייה זו. הפעילים הם הכוח היחיד המסוגל להפנות דידון בשאלות החיניות של העבודה הציונית. אם גם הם ישתקעו מלכתחילה בציורפי הקואלייציה, ואברהם תשווה להעסיק את הקונגרס בערבי השעה, והמעמד המכריע יעבור לא רושם בשטח הפועל המשית. שוב עוננים על מענה זו, כי דוחיות שאלת הקואלייציה לכאן וזית מפני עניינים אחרים עלולה להפרק את נורל ההנהגה העתيدة לכל מיני צירופים מקרים זמרarris.

גם בעצם שאלת הקואלייציה נחלפו הדרות. בכך מוגן אחים

טיפלנות בועל א"י. המפלגה רוצה בסוגאליציה דרביה המנדט — נס

פחות מ-50,000 ל"א". אבל אין זה הכל. על הסוכנויות דובץ חוב נחל. אשר הילך מסניות ממנה הולחן ברכוננו, בקרוב. אם לא יימצאו הכספיים לכך בימיים הקרובים ממש, עלולתה לבוא התמוטטות כספית חמוצה יחסית. רה לכל המשך הציוני. ושוב יש לזכור, כי גם אם יימצא הסכום לשלוק החובות המעריקים, כרגע, נשאלת עוד מעססה בכדה למ缘分 על התקציב הציוני הזה ונמוך מרכזתו בה. מרגע בה שישי שלח את החלטת שאלת החנסת יותר נחלקה לקרים היוודע מהר באחה בחשבון, לא יושיע בזה כל עירף את ערבי הפה עלה התיה בארץ: כל היתרה על התקציב ההוציאה תוצאה לתשלום החובות.

המפלצת האיומה הזאת של חובות המטילה את צלה על סכני האקלמה הציונית לשנים יבואו — מניין היא באח? את החשבין הזה עשה אחר כך קפר למס ק. ייש פאן התהייבות שהגטלו על קרן היוסד לשם בסיסו הנרען של "קhaltut ציון", ושוב התהייבך יות שהועמס על קרן היסוד כלפי הבנסים, ורק מקטת נרט זה הסכום הוא חوب ושר של התקציב הציוני.

ב. ב-צ'נ'סן הציוני את השאלה בבחירה מוחה לסת בחוכיחו, כי בלי אמצעים היוצאים לנמריו מהני רדר הדיגיל — מאמצאים מיוחדים להארכת התהייבות ידועות ולכיטול כמה מהן — אין אפשרות שיעללה בידי חתנוולה להבקיע את החומה הזאת, החומת בפניה שטעה. שטעה את דרך הפעולה ומרעה למפרע את הידים. רק צעדיהם יתנו אפשרות "הזראים" באליה יצילו את הסכנות מבלון חרוץ בזה — לשם יצירת עמדות חדשות גם פלנסטי ניסה להפיש מוצא באותו הכיוון. אך הוא לא ראה שום סיכוי דיות, והצלחה שיבואו לאלהר. במצב הדברים הנוכחי, אמר, ספק אם בכלל בדאי לעוזק התקציב, כי אין כל אפשרות לקיים משק תczיבי בஸגת מטה סדרום זו המركשת את אברי המפעל. אף כאשר העבודות שדרויות — מוגבל לסתה מכל ערכיב התקציב ולמוסור להנהלה יפנו כוח להוציאו לפועל. במצב הדברים הנוכח, פום שיפנסו לבססי הארכיים החקקים ביותר. ואם יש איזו תקופה להציג סכום גדור ע"י מאיץ עמי מיווח, הרי את הסכום הזה יש להקדיש לביסוס משקי העמק. וכך הגענו למועד ההתקשרות הזה של המצב. מה אריך להיות:

בום של תפקיד הקונגרס? לשאלת זו לא ניתנה תשובה מازל זקלאות, חזרה. ב. בעניטו והרצפלד סכרים, כי האהירות היר השבון היהת במיניה. קובצת על סעת הפעלים מהיבת בהתיישר אותה להתאמצות נמרצת כדי לחולל מהפכה פיסיולוג' ישח — גות בקונגרס; להבריחו להحسب את עיניו מהנקדרה שהוא

כוהו המוסמכים של העם היהודי: "שכח, המתהווים!"
שעה זו היא חשעה היחירה שבנה נוכל לברא את עמדתנו
בדתנו בא", עד ששם כוח בעולם לא יזוננה. נציג את
הזמננו (תרומות מביבשות).

כשהציגנה השאלת מה עליינו לעשוי לבייזר עמדתנו
ולמנוע מאורעות לעתיד, הצעתי להכטיל במשר
מספר שניים את התישבאותנו. אני מאמין גם כיום, כי
הצעה זו תביעת השעה היא ויש אפשרות נמרה

של כל הכהנות ישוכנו על תכנית פעלה להגברת
המפעל הציוני — בלי הרבייזוניסטים. בשאלת זו ניצ
מן החולט: א) אין חמלגה עמידה דוקא על השתתפ
בowntו בחנהלה; ב) אין הוא דורשת דוקא את אי החלט
התפקות; ג). רצוי לך שווייצמן יעמוד בראש החנהלה.
נשאלת שאלה, אם פירוש ההחלטה הוא, כי מפא", לא
תשתחף בשום קוואליציה אשר יהיה בה חלק לריבן
וועניביטם. על ואת נתנו שתי תשבות: הראשונה —
היגיות. השניה — כי עד כמה שחדרב נגע לפירוש
נסה ההחלטה, הרי כוונתו היה שמא", לא. תשתחף
בקואליציה אשר הרבייזוניסטים יפנו לתוכה בנות
או יטבשו איזה חותם עלייה. אין כווננה לשלול אף
שרות של שיתוף איזה רבייזוניסט בהנהלה קואלית
ציונית, מבין אותם הרבייזוניסטים אשר כלל הדעת
אין נרוועם מהרבה ציונים כלויים.

נדג השארותו של וייצמן דיבר בתוקף פולנסקי,
ニימקיו הם גם טכסיים — משומשאיין לרגע תקווה
לרפז. רובם בעד וייצמן (מיועט הציונים הכלליים עם
הפעלים אינם מניינים כדי מהצית הקונגרס) — וגם
ונגים לנגדו של העניין. אין "קשר הווטורי", בין
המוחורי ובין הציונים הכלליים. גם פולנסקי, האומר
לפתור את שאלת הקואליציה בדרך אחרת מזו שרווחה
בשפרינצק, עומד על הצורך להפדרים ולקבוע עד מה
בשאלת ההנהגה, באשר ממנה תוכאות לכל יתר הפת-
רונות.

מצ'נסון והרצפלד אינם חולקים, כמובן, על הח-
שיבות המכברת של עניין הקואליציה. אך לדודם זה
שאליה של מקודם ימאוצר. שאליה זו מוכחה תהיה
לחותר בסוף הקונגרס. אם יש לקבוע עמדה גמפרע
או מושב להמתין ולראות כיצד ישתללו הדברים —
זהו שאלת טכסיות. דבר אחד ברור, כי הקונגרס בלו
חפעלים מוכן לעסוק מ_FAISHOT ועד סופו אך ורק בסוג
זיה זו, הפעלים הם הכוח היהודי הטסונל להפניהם
לדרון בשאלות החינויות של העובדה הציונית. אם
נעם הם ישתקעו מלכתחילה בעירופי הקואליציה, ואבגדה
תקופה להעשים את הקונגרס ברכבי השעה, והמעדר
המכריע ישבור לא רושם בשטח הפעולה המשמשת.
ושגב עונים על מענה זו, כי דחיתת שאלת הקואל-
ץיה לארון זותת מפני עניינים אחרים עללאה להפוך את
נגול ההנהגה העתידה לכל מינוי צירופים מקרים ומר-
דרסים.

גנרט אליה, לנפיק בו חרדה לנורל המפעל המתמך
טט ולנויים את כל המרע ותשומת הלב להפעלת הת-
געה לשלמי הצלחה תכופים. אם לא הפעלים —
איש בלבדיהם לא עליה את הדראה הזאת ען לבו.
באולם מהאו כפ בחלהבות שהחביב' ביטח יהוד-
י שווייצריה הזכיר את השם המפורש פולנסקי יזרעאל" —
אמר הרצלר — "אבל שעורי הארץ פולנסקי וזה הבה-
רונות ומתחאות הביפוי לא יכנטו מחר לאירוע אף יהוד-
י אחד. אם לא נעמור בפרק — יהיה הקונגרס הזה
פונרגס של פשיטת רג'ל לתנועה הציונית".
ויש חברים הסבירים אחר. מהם בין גריין,
שאים טאמנים, כי עליה הדבר להסיה את דעת הקונ-
גרס מהענין שהוא שקו ענו. נורל ההנהגה. מהם
כשפרינצק וטרסקי, הרוזאים את שאלת ההנהגה כער-
מדת במרכזו הקונגרס. מחלת התנועה הציונית לא כאן
תירפה. והוא עניין להתאמצות ממושחת. תנאי לך —
בהתנועה ציונית נאמנה, המוכשרת לפעולה יוצרת. ואת
אריך להבטיח קדם כל, נוכח הסכנה פן יפול רסן
ההנהגה הצאנית בירוי ברית הרבייזוניסטים; משלשת
המינים — המפורשים בשםם והמתחפשים אשד בקדב
המוחורי ובין הציונים הכלליים. גם פולנסקי, האומר
לפתור את שאלת הקואליציה בדרך אחרת מזו שרווחה
בשפרינצק, עומד על הצורך להפדרים ולקבוע עד מה
בשאלת ההנהגה, באשר ממנה תוכאות לכל יתר הפת-
רונות.

מצ'נסון והרצפלד אינם חולקים, כמובן, על הח-
שיבות המכברת של עניין הקואליציה. אך לדודם זה
שאליה של מקודם ימאוצר. שאליה זו מוכחה תהיה
לחותר בסוף הקונגרס. אם יש לקבוע עמדה גמפרע
או מושב להמתין ולראות כיצד ישתללו הדברים —
זהו שאלת טכסיות. דבר אחד ברור, כי הקונגרס בלו
חפעלים מוכן לעסוק מ_FAISHOT ועד סופו אך ורק בסוג
זיה זו, הפעלים הם הכוח היהודי הטסונל להפניהם
לדרון בשאלות החינויות של העובדה הציונית. אם
נעם הם ישתקעו מלכתחילה בעירופי הקואליציה, ואבגדה
תקופה להעשים את הקונגרס ברכבי השעה, והמעדר
המכריע ישבור לא רושם בשטח הפעולה המשמשת.
ושגב עונים על מענה זו, כי דחיתת שאלת הקואל-
ץיה לארון זותת מפני עניינים אחרים עללאה להפוך את
נגול ההנהגה העתידה לכל מינוי צירופים מקרים ומר-
דרסים.

גנרט שאלת הקואליציה נחלקו הדעת. בז-
ונריין מסר את ההחלטה שנתקבלו בעניין זה במרכזו
מפלגת בועלי א", המפלגה רוצחה בקואליציה רחבה

הוישב בברכה, כי הספר הלבן יחר עם התפקידות של אוניברסיטה, אין שם מפקידות האנגלית ועשו עליה רושם פאר המנות, לודג' נו'ז' זומטס. המכתב פונה למכם שלה ודווש לzechiel בפרלמנט, כי ועדת שאו היה של בלדווין, צ'ברלן ואמרי, כמו כן המכתב של הייל יש ויש:

הה היישובית היא בעינה הבסיס לכעולה מדינית המכתרה שחייב. היבטים של מומ"ט עם ממשלה המנדט צדיבים אפשריות להמשך — בלוי וריקת גט, אך בלוי אימאן שאנו מוצא חשבות רק ע"י מעשים. בשטח היחסים עם העربים ארוכה במעשים היהות ברוחה החזרק לשולם, אך מתקד הדגשת זכויות גלה תועדי מינו במלואן והמרזה על עיקר הטריטט הפליטי. יש כפי לחשיך את המאמצים לכיבוש דעת הפליט המתקדמת היהודים בעוגם. יש לפתח בפעולה פוליטית דינית במורחת. את כל היש לשים לב, ביחור מבחינה מדינית, לנורל תנועת כו נט' טרחה ובר עירוני זהה לא רשל התנועות תרבותית וסבנה מעמד בעדרת כבש עיריות רית; היא יכולה להציג על הציונות אסון פוליטי, לסדר את דמות התנועה בעני הולם המתפקיד ולרकע ומיר קרקע" א' נית כבר קונגרס את הביאישה לא תקנה. המרצה סיים בהדגשת האחוות הזהיר בפני התיאשות אנחות מהמשק התקציבי. מהדרים הבדיקה הנזון מלמה, שהחלטה קונגרסאיות אינה הולכת לאין עוד אם רשל נמצאים אחר כך כוחות היודעים לעמוד עלה ולחבע את הנשמה. גם במעמד המראטי שהדרינץ, כי דתית ההחלטה בשאלת וייצמן יכולת לה-הקונגרס לציד העבודה המשית. לעממת זה מען. שפער מצדובי איטליה ולהזיו את מרכז תשומת לבו של הקונגרס לציד העבודה המשית. לעממת זה מען. שפער ריאת, כי דתית ההחלטה בשאלת וייצמן יכולת לה-ביא לירוי כה, שהזוא ישוב בגואל מטבח שאין מוצאת ממנה. זו תהא שבבחורה מאונס. של אדרם המכפה את תגנויו על הצבאות. בשעה שאם מלכתחילה תוקבע העמלה בעדר וייצמן, תהיה אפשרות לשוך תכנית פער לך, ובפעם הראשונה יבחר וייצמן עפ"י תכנית זואות. בזמנים עיקריים לתכנית הציע שפרינצק — א) עוללה הנכית רחה לחיוש כוחה של התנועה הציידנית; ב) הבראה כספית; ג) להחבה הסוכנות בדרכן הרוטקוטיזיה; ד) ביצור תנעת הנער הציונית;

הפרק אפשר וזה למלואה תוכן ח' סיבונים ההנחה על הסתלקות מביבוח בשאלת "המטרה הסופית" שדרה אף היא ויכוח בתוכה הסיפה שללה, חלי שחלן ב' עלייה מצדדים שונים. ומתק נישות' שנות. מאיד שחלן ב' עדרי בקש להוכיח, כי עמדת מפלגת פועל א' מובי הנטנרטס. המרצה מנה כמה טכניות האודבות רסיית. עלייה להשמר מהטרובוקצייה הרביזוניסטית ולא להנרת לוייבח על "המטרה הסופית". ויבא זה ברגע עולם לתוכאות פוליטיות חמורות. על הטענה לumed בתוקף בפני סכנה זו ולהודיע בכל אומי' הלא, כי אין להיאר רואה שום דרך בצחאה ניכחות טעל במת הואונרטס על אפשרויות התנועה הציונית לעתיד לבוא. לחברות' כלו יש עם או בראשית הולדתת, של תנעה או בשעת גאות שבאה בתולדותיה. אין בהן שום עעם. בזמנם שה坦עה שגדה בעצם פרשת ההגשה, ועוד בשעה של מצוקה ודפאון פגמי. לעומת זה יש מתחור' שלא להגיע, מתקד אחריות ציונית ותביעה דזאליסטית של המצב, לירוי טשטוש קמערכה שעמדה בה היוזנות בשנותיהם אלו על נפשה. סicut הפוועלים היה שציבור להוכיח את התנקשות ממשלה במת הקונגרס. שיקול דעת ורגש אחריות אינם צדיבים להביא את המשפטים. שיקול דעת ורגש אחריות אינם צדיבים להביא את הטענה לידי הרגנת שוא. על הטענה להכרז, כי העבו-

עודה איתנה — ואון איש אחר אשר אותו יהוד יוכלו הפיעלים לנשח לפעול הרחבה הסוכנות וגינויו אמצע גאניה האבע או ב"קויים" המכתב החתום בידיו בל' פאר המנות, לודג' נו'ז' זומטס. המכתב פונה למכם שלה ודווש לzechiel בפרלמנט, כי ועדת שאו היה של בלדווין, צ'ברלן ואמרי, כמו כן המכתב של הייל עמדת אוניברסיטה — ואון איש אשר אותו יהוד יוכלו עים חדשים. גם שפרינצק דרש להכרז מיד על העמלה — תמייה בויצמן — באשר הכרזה-כו עשויה לשמש אמצעי לרכיבו כוחות לאיטליה ביראה ולמ' נוע בעדר הפתעות מסוכנות. ושוב ענו על זה, כי אם באמת אי עזה אלא לבחור גם הטעם בויצמן, מوطב שאחדים יגעו לירוי בך בעצם. אבל המוצה היחיד מן הטכניות והלא שיראו את עצם בכפויים לך ע"י הפה הנוצרה למפרע לטובות וייצמן עוללה לקומם עליים. כל הכרזה למפרע לטובות וייצמן עוללה לה-הסכמה. את ירד הסיטה נדנש ולסבך את סבוי ההסכמה. טכניות זה מסיע א' הוא לאו'ך להסתלק לפי שעה, מצדובי איטליה ולהזיו את מרכז תשומת לבו של הקונגרס לציד העבודה המשית. לעממת זה מען. שפער ריאת, כי דתית ההחלטה בשאלת וייצמן יכולת לה-ביא לירוי כה, שהזוא ישוב בגואל מטבח שאין מטבח את ממנה. זו תהא שבבחורה מאונס. של אדרם המכפה את תגנויו על הצבאות. בשעה שאם מלכתחילה תוקבע העמלה בעדר וייצמן, תהיה אפשרות לשוך תכנית פער לך, ובפעם הראשונה יבחר וייצמן עפ"י תכנית זואות. בזמנים עיקריים לתכנית הציע שפרינצק — א) עוללה הנכית רחה לחיוש כוחה של התנועה הציידניתנית; ב) הבראה כספית; ג) להחבה הסוכנות בדרכן הרוטקוטיזיה; ד) ביצור תנעת הנער הציונית;

(ה) ניומ כוחות הבנן שבקלב המעד המכון.

כל הוכחה זהה בא בעקבות הרצאת הפתיחה של ב' ב' צנאל סיון, בה פבע הנחות לעממת הטענה בקונגרס. המרצה מנה כמה טכניות האודבות רסיית. עלייה להשמר מהטרובוקצייה הרביזוניסטית ולא להנרת לוייבח על "המטרה הסופית". ויבא זה ברגע עולם לתוכאות פוליטיות חמורות. על הטענה לumed בתוקף בפני סכנה זו ולהודיע בכל אומי' הלא, כי אין להיאר רואה שום דרך בצחאה ניכחות טעל במת הואונרטס על אפשרויות התנועה הציונית לעתיד לבוא. לחברות' כלו יש עם או בראשית הולדתת, של תנעה או בשעת גאות שבאה בתולדותיה. אין בהן שום עעם. בזמנם שה坦עה שגדה בעצם פרשת ההגשה, ועוד בשעה של מצוקה ודפאון פגמי. לעומת זה יש מתחור' שלא להגיע, מתקד אחריות ציונית ותביעה דזאליסטית של המצב, לירוי טשטוש קמערכה שעמדה בה היוזנות בשנותיהם אלו על נפשה. סicut הפוועלים היה שציבור להוכיח את התנקשות ממשלה במת הקונגרס. שיקול דעת ורגש אחריות אינם צדיבים להביא את המשפטים. שיקול דעת ורגש אחריות אינם צדיבים להביא את הטענה לידי הרגנת שוא. על הטענה להכרז, כי העבו-